

Fiatalkorú költők verseit adjuk közre, a költészet napja alkalmából. Fiatalokét, akik közül némelyiknek ez az első találkozása a nyomdafestékkel, tehát megjelenésük avatásszámba megy; de olyanokét is, akiknek verseivel már folyóiratokban, antológiákban is találkozhatott az olvasó. Közös ismertetőjelük, hogy fiatalok, huszonevesek, hogy egyetemisták még, vagy éppen csak hogy kiléptek a főiskola kapuján. S hogy jelenlétük bizonyosság: ismét együtt egy raj, ifjú költőkből, akiknek röptére biztatással, szeretettel figyelhetünk. Április 11-e, József Attila születésnapja alkalmából indítjuk útjukra őket.

Baka
István

ELMENT A GYERMEK

Mozdulataimból, szememből
elment a gyermek, aki voltam,
ránckba gyűr a fodrozó víz,
árnyam sötétlik rajta holtan.

Elment, mint rongyaikban ázva
a hómunkások márciusban,
kerek cipője messzi csillog
a szőke, süppedő homokban.

A kirakatnál meg nem állít
kilesni, mit kapok jövőre,
megkaptam már a szebb jövőt
s amit nem loptak el belőle.

A kis gyámoltalan, kisírta,
hogy férfiként legyen szabad,
hát könny nélkül maradj magadra
te rozsdát síró vasdarab!

DM

magazin

FORGATÁS NATÚRBAN

— Figyelem! Figyelem! — kiáltja a rendező. — Mindenki a helyére! Rögtön kezdjük a forgatást. Szórnak csak bátran azt a homokot, ne sajnálják! Ott balra még teljesen látszik a hó. Ide strandot kell varázsolni, emberek, és nem téli tájat. Azokat a leveleket rakják már szét ott azokon a gallyakon szaporán! Figyelem! Kamera! Állj, állj, állj!

Színészek a képmezőbe! Kérem, heverjenek le, napozni! Ejnye, ott!... Ne a pléd alá fekdjön kérem, hanem a plédre. Figyelem! Kamera! Egyes kamera! Mozogjon már, az istenért, így is késünk a forgatással! Figyelem! Jaj, kérem, így igazán csak az időt és a nyersanyagot pazaroljuk! Lihégjünk, kérem, lihegünk, hiszen perzselő, júniusi forróság van! Már persze a forgatókönyv szerint, ugyebár... Rendőr elvtársak, legyenek szívesek arrább terelni onnan azokat

Mi van már azzal a fagyosság-tel ott? Rendben van? Figyelem! Kamera! Indíts! Egymás után fényképezze a homokot, a bábukat, a labdát!... Alljunk meg! Az ott nem labda, hanem az a súlygolyó, amivel betördelték a jeget. Az igazi strandlabda ott van, ni! Vigyéek el onnan azt a golyóbit. Kamera! Tessék! Allj! Meg kell várunk, amíg elhalad ott az a jégtörő hajó... Na... Figyelem! Színészek a helyükre! Kamera! Tessék a vizet venni, nagy totalban! Menjenek ott közelebb a parthoz, s ne kapkodják folyton a lábukat, mintha parázon lépkednének, ne topogjanak!... Maguk most strandon vannak, kérem, és nem táncmulatságban!... Tessék, most menjenek a vízbe! Menjenek bele! Mélyebbre! Még mélyebbre! Mit félnek attól a víztől?! Allj!

Mára befejeztük, fel lehet öltözni! Hogy milyen istenverte tél ez!... Egy tízperces kánikulai je-

EZ MEG AZ

Az égő tenger

Alkonyodott. A távolban, ameddig a szem ellátott, hideg fényű lidérelángok lebegtek. A tenger „égett”, füst nélkül, a furcsa, táncoló fény összefolyt a látóhatárral. A napsugaraknak sem volt erejük keresztülhatolni ezen a lángon.

A jelenséget a Kaspi-tengeren Lenkoranyból Asztarba tartó hajó utasai figyelhették meg. A „tűz” magyarázatául parányi tengeri élőlények szolgálnak. Megfelelő légköri viszonyok mellett foszforeszkálni kezdenek: fényük azt a látszatot kelti, hogy a tenger ég. A ritka természeti jelenség csak a Kaspi-tenger déli részén fordul elő.

Bibliai paradicsom

A bibliai legenda szerint Adám és Éva kertjében, a Paradicsomban, a világ mindenféle növénye megtermett. A lengyelországi Ziganice faluban Jozef Kuc hosszú esztendőket óta tartó szorgos munkával ilyen bibliai paradicsomot hozott létre. A világ legkülönbözőbb tájairól származó, több mint száz akklimatizált fa és cserje él ebben a kis lengyel falusi kertben: braziliai fenyőket, kínai nyárfákat és borókafenyőket szerzett be Jozef Kuc, de összegyűjtötte az Amazonas partján, Floridában, Ausztráliában, Szibériában és Afrikában honos ritka növényfajtákat is. A gondosan ápolt, ritka szép kert a környék látványossága.

